

Encyklopedia Solidarności

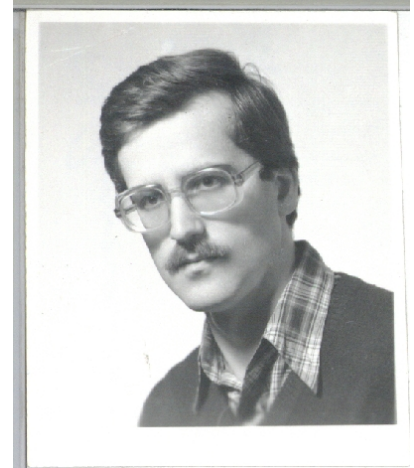
<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/16784,Komorowski-Bronislaw.html>
19.05.2024, 19:24

Komorowski Bronisław

Bronisław Komorowski, ur. 4 VI 1952 w Obornikach Śl.
Absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, Instytut Historii
(1977).

W III 1968 jako uczeń XXIV LO im. Cypriana Kamila Norwida w Warszawie uczestnik demonstracji studentów na UW, następnie (z kolegami) wykonawca ulotek wyrażających solidarność ze studentami. W 1971 uczestnik akcji samokształceniowej w ramach Gromady Włóczęgów i seniorów 1 WDH, 7 XII 1971 w czasie jednego z takich spotkań zatrzymany na 48 godz. W XII 1975 sygnatariusz Listu do Sejmu PRL przeciwko planowanym zmianom w Konstytucji (218 osób z Warszawy i Łodzi), uczestnik akcji zbierania podpisów pod Listem wśród studentów i pracowników naukowych UW. 1976/1977 przewodniczący studenckiego Koła Naukowego w IH UW. W 1976 uczestnik zbiórek pieniędzy na rzecz represjonowanych robotników Radomia i Ursusa; zbierał podpisy pod Listem do Sejmu PRL ws. powołania komisji do wyjaśnienia wydarzeń Czerwca 1976; kolporter niezależnych pism: „Komunikatu” KOR/KSS KOR, „Biuletynu Informacyjnego” KOR/KSS KOR. Od 1977 uczestnik ROPCiO. W 1979 współzałożyciel (z Janem Dworakiem, Piotrem Krawczykiem i Marianem Piłką) niezależnego wydawnictwa Biblioteka Historyczna i Literacka. 11 XI 1979 współorganizator (z A. Czumą, Józefem Janowskim i W. Ziemińskim) manifestacji: przemawiał przed Grobem Nieznanego Żołnierza, zatrzymany, skazany na 1 mies. aresztu; kilkakrotnie zatrzymywany, poddawany rewizjom. 1977-1980 zatrudniony jako stażysta w redakcji gazety Pax „Słowo Powszechne”.

Od IX 1980 w „S”, zatrudniony w Ośrodku Badań Społecznych MKZ, nast. Regionu Mazowsze. 1981-1989 nauczyciel w Niższym Seminarium Duchownym im. św. Maksymiliana Kolbego w Niepokalanowie. 27 IX 1981

Komorowski Bronisław 4164 1.jpg

Data urodzenia 4-06-1952

Hasło wydrukowane w **Tom I**

sygnatariusz deklaracji założycielskiej Klubów Służby Niepodległości, rzecznik tychże (obok Antoniego Macierewicza i W. Ziemińskiego).

13 XII 1981 internowany w Ośr. Odosobnienia w Warszawie-Białoleśce, następnie w Jaworzu, zwolniony w VI 1982. W 1984 współzałożyciel podziemnego pisma „ABC. Adriatyk, Bałtyk, Morze Czarne”, redaktor, publicysta (gł. problematyka polskolitewska). 1984-1989 członek Klubu Myśli Politycznej Dziekania.

1989-1990 dyr. gabinetu ministra bez teki Aleksandra Halla ds. współpracy z organizacjami politycznymi i stowarzyszeniami. 1990-1991 i 1993 wiceminister obrony narodowej ds. wychowawczo-społecznych w rządach Tadeusza Mazowieckiego, Jana Krzysztofa Bieleckiego i Hanny Suchockiej. 1990-1994 w UD: od 1993 sekretarz generalny, 1994-1997 w UW: do 1995 sekretarz generalny, 1997-2001 w SKL: sekretarz generalny, od 1999 wiceprezes, od 2001 w PO. 1991-1997 poseł RP z listy UD, w Komisji Łączności z Polakami za Granicą i Komisji Obrony Narodowej, 1997-2001 z listy AWS, przewodniczący Komisji Obrony Narodowej, 2000-2001 minister obrony narodowej; 2001-2005 poseł RP z listy PO, w Komisji Spraw Zagranicznych, wiceprzewodniczący Komisji Obrony Narodowej, 2005-2007 z listy PO, wicemarszałek Sejmu, 2007-2010 z listy PO, marszałek Sejmu. W związku ze śmiercią prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego w katastrofie samolotu pod Smoleńskiem od 10 IV 2010 p.o. prezydent RP. 4 VII 2010 w przedterminowych wyborach wybrany na urząd prezydenta.

Kawaler Orderu Orła Białego (2010), Krzyża Wielkiego Orderu Odrodzenia Polski (2010).

15 X 1976 – 14 XII 1983 rozpracowywany przez Wydz. III/Wydz. II-2 KS MO/SUSW w ramach SOS/SOR krypt. Bronek.

Włodzimierz Domagalski | Adam Borowski

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)